

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/724/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713201705
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3713201705.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa Y. F., bytom O. nad P. XXX, zastúpeného H. kanceláriou Y.-O. s.r.o. so sídlom X., U. P. cesta XX proti odporcovi G. W. - H., s miestom podnikania L. X., Z. XXX, N.: XX XXX XXX, o zaplatenie 1.300 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 20. augusta 2013, č.k. 10C/103/2013-55 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 86,66 eur na účet Advokátskej kancelárie Y. - O. s.r.o., vedený vo P. a.s. č.ú: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1.300 eur spolu s úrokom s omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.300 eur od 16.12.2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Vychádzal zo zistenia, že medzi účastníkmi konania bol na základe zmluvy zo dňa 13.08.2012 založený občiansko-právny vzťah medzi navrhovateľom ako objednávateľom a odporcom ako obstarávateľom, predmetom ktorej bol záväzok obstarávateľa/ odporcu/ obstaráť pre objednávateľa /navrhovateľa/ hnuteľnú vec - motorové vozidlo M1/N1 typ Volvo XC90, 2,4 D5 zaevidované prvýkrát do premávky v roku 2006 s motorom 2,4 D5 136KW/185PS za obstarávaciu cenu 13.000 eur do 1 mesiaca od uzatvorenia zmluvy a objednávateľ / navrhovateľ/ sa zaviazal zaplatiť odporcovi odplatu vo výške 1.300 eur. Zmluva o obstaraní veci je osobitným druhom príkaznej zmluvy, z toho vyplýva aj vzťah úpravy tejto zmluvy ako osobitnej úpravy k úprave príkaznej zmluvy ako všeobecnej úpravy. To znamená, že pokiaľ niektorá otázka nie je výslovne upravená v ustanoveniach o zmluve o obstaraní veci, je potrebné na ňu aplikovať všeobecné ustanovenia o príkaznej zmluve. Pri zmluve o obstaraní veci nie je osobitne upravený zánik právneho vzťahu z tejto zmluvy. Preto pri jej zániku treba primerane aplikovať ustanovenia § 731. Pokiaľ ide o následky odstúpenia objednávateľa od zmluvy o obstaraní veci, platí osobitná úprava obsiahnutá v § 735, a nie ustanovenie v § 732, ktorý upravuje dôsledky odvolania príkazu príkazcom. Zmluva o obstaraní veci je zmluvou neformálnou, možno ju teda uzavrieť v akejkoľvek forme. Úpravu otázky platnosti právnych úkonov so zreteľom na formu upravuje § 40 ods. 1 OZ. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že zmluvné strany - účastníci konania sa výslovne dohodli, že na zmenu zmluvy o obstaraní veci sa vyžaduje písomná forma. V zmluve si zmluvné strany jednoznačne vymienili predmet obstarania a dobu obstarania v čl. V a v čl. VI presne definovali svoje práva a povinnosti. Odporca tvrdil, že ústnou formou sa zmluvné strany dohodli na predĺžení doby obstarania ako aj zmeny predmetu obstarania. Takúto dohodu mali uzatvoriť ústne. Uzavretie takejto ústnej dohody o zmene obsahu zmluvy poprel navrhovateľ. Nedodržanie formy, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov, spôsobuje neplatnosť právneho

úkonu. To znamená, že ak by aj takúto ústnu dohodu účastníci konania uzavreli, vzhľadom na námietku navrhovateľa, jednalo by sa o relatívnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu a preto súd na takýto právny úkon nemôže prihliadnuť. Svoje práva a povinnosti si zmluvné strany špecifikovali v zmluve o obstaraní veci zo dňa 13.08.2012 a jednoznačne sa dohodli, že objednávatel' /navrhovateľ/ je oprávnený odstúpiť od zmluvy v prípade omeškania obstarávateľa s dobou obstarania alebo v prípade, že predmet obstarania do tej doby neobstará. V takom prípade nevzniká podľa čl. VI. bod 4 zmluvy obstarávateľovi nárok na úhradu vzniknutých nákladov a škody. Podľa čl. VI bod 1 zmluvy v prípade odstúpenia od zmluvy sa záloha mala použiť na úhradu všetkých nákladov, ktoré vznikli odporcovi pri obstaraní veci. Keďže došlo k odstúpeniu od zmluvy v súlade s čl. VI. bod 4, nárok na úhradu vzniknutých nákladov odporcovi nevznikol. Bolo preukázané, že odporca vozidlo vymienené v zmluve navrhovateľom v dobe obstarania 1 kalendárny mesiac od podpisu zmluvy neobstaral, v konaní nepreukázal, že by do 13.09.2012 obstaral v zmysle zmluvy vozidlo konkrétneho typu vymieneného v zmluve pre navrhovateľa a preto bol navrhovateľ oprávnený dňa 13.10.2012, teda preukázateľne po uplynutí doby obstarania, odstúpiť od zmluvy. Keďže záloha bola zaplatená 13.08.2012 resp. podľa vyjadrenia odporcu deň pred podpisom zmluvy, je zrejmé, že minimálne od podpisu zmluvy doba obstarania obstarávateľovi začala plynúť a počas nej odporca neobstaral pre navrhovateľa predmetné vozidlo tak ako sa zaviazal v čl. II bod 4, podľa ktorého jeho záväzok mal byť splnený zaobstaraním nákupu predmetu zmluvy, odhlásením a dovozom vozidla do SR. Takúto povinnosť si odporca voči navrhovateľovi nesplnil. Účinným odstúpením od zmluvy tak došlo k zrušeniu zmluvy od jej začiatku. Zo zrušenej zmluvy je povinný každý z účastníkov vrátiť druhému všetko, čo na základe nej dostal. Účastníci majú možnosť dohodnúť sa o čase a spôsobe vrátenia toho, čo navzájom dostali. Keďže k takejto dohode nedošlo, odporca bol povinný vrátiť to, čo dostal, v prvý deň po tom, čo ho druhý účastník- navrhovateľ o vrátenie požiadal. Podľa čl. IV. bod 3 zmluvy bol navrhovateľ oprávnený po odstúpení od zmluvy požadovať vrátenie poskytnutej zálohy 1.300 Eur po odpočítaní nákladov odporcu a škody. Vzhľadom k tomu, že sa odporca dostal s dobou obstarania do omeškania, resp. predmet obstarania vôbec neobstaral, nevznikol mu podľa čl. VI bod 4 zmluvy nárok na úhradu vzniknutých nákladov a škody. Preto je povinný vrátiť navrhovateľovi celú zálohu vo výške 1.300 eur tak, ako to bolo dohodnuté v zmluve. Právne rozhodnutie odôvodnil ust. § 733, § 734, § 735, § 731, § 40 ods. 1,2, § 48 ods. 1, § 457 Obč. zák. Konštatoval, že odporca sa dostal do omeškania s vrátením zálohy dňa 16.12.2012, keďže navrhovateľ ho vyzval na vrátenie plnenia v predžalobnej výzve do 15.12.2012. preto od uvedeného dňa 16.12.2013 súd priznal podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 NV SR 87/1995 Z.z. úrok z omeškania. Navrhovateľ bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto je odporca podľa § 142 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške súd rozhodne podľa § 151 ods. 7 O.s.p. samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Navrhol ho zmeniť tak, že návrh navrhovateľa odvolací súd zamietne. Namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu posúdeniu veci. Uviedol, že predmetom sporu je finančná čiastka vo výške 1300 eur, ktorá bola navrhovateľom zložená pri podpise Zmluvy o obstaraní veci zo dňa 03.08.2012. Vtedy ho navrhovateľ oslovil a osobne navštívil v Považskej Bystrici so žiadosťou sprostredkovať mu nákup a dovoz motorového vozidla P. E zo zahraničia, nakoľko od roku 2005 podniká v oblasti dovozu a predaja ojazdených automobilov zo zahraničia. Následne sa dohodli na podmienkach, na základe čoho uzatvorili Zmluvu o obstaraní veci s predmetom, cenou obstarávanej veci, dobou obstarania, financovaním a odmenou vo výške 1300 eur. Táto finančná suma bola vyplatená v deň podpisu zmluvy a mala byť použitá ako odmena za vykonanie činností súvisiacich so sprostredkovaním objednaného vozidla zo zahraničia (blokácia vozidla, sprostredkovanie nákupu, dovozu do SR, odbornej technickej kontroly vozidla, kontroly pôvodu a vybavenia úradných formalít, vybavením financovania vozidla, odťahovú službu). Vozidlo v zahraničí zabožkoval, vybavil prefinancovanie prostredníctvom bankovej inštitúcie, spoločne s objednanou odťahovou službou vycestoval za účelom nákupu dohodnutého vozidla, kde osobne vozidlo skontroloval, overil pôvod, v autorizovanom servise technický stav a servisnú históriu. Presne podľa dohody opísal technický, ako aj vizuálny stav automobilu telefonicky objednávatel'ovi, na čo on reagoval tak, že o toto auto jednoznačne nemá záujem. Presne v tomto období totiž mala prísť do platnosti novela zákona o registračných poplatkoch pri zaevidovaní motorových vozidiel. V tomto prípade sa jednalo o sumu cez 1000 eur, ktorú by musel pri prihlasovaní navrhovateľ vyplatiť. Dňa 12.10.2012 mu navrhovateľ poslal e-mail, v ktorom sa vyjadril, že sa rozhodol kúpu auta z dovozu nezrealizovať, auto nekúpi a nemá mu ani posilať ďalšie ponuky. Uviedol, že 13.10.2012 navrhovateľ odstúpil od zmluvy a žiadal zloženú sumu 1300 eur od neho späť. Ďalej uviedol, že sumu si v žiadnom prípade neponechal a ani sa o ňu neobohatil. Nebola použitá

ani ako odmena tak, ako to bolo v zmluve dohodnuté. Bola použitá na náhrady (úhradu) odťahovej služby, pohonné hmoty a vycestovanie do zahraničia, a to všetko v zmysle Zmluvy o obstaraní vecí, kde z bodu VI, ods. 1 vyplýva, že v prípade odstúpenia objednávateľa sa použije poskytnutá záloha na úhradu všetkých nákladov, ktoré vzniknú obstarávateľovi. Pochybenie súdu videl v prvom rade v chybnom posúdení veci, kde sa ako obstarávateľ dostal do omeškania s dobou obstarania, resp. predmet obstarania nezaobstaral. Mal za to, že do omeškania sa dostal a predmet obstarania nezaobstaral preto, že bol povinný zdržať sa pokynov navrhovateľa, ktorý mu jednoznačne prikázal predmet zmluvy nekupovať, čo nakoniec i pri súdnom pojednávaní on sám osobne potvrdil. Podnet na nezaobstaranie veci vydal sám navrhovateľ, pričom bol upozornený na fakt, že zložená suma mu prepadne, resp. uhradia sa ňou náklady spojené s činnosťou obstarávania vozidla. Nemôže predsa požadovať, aby ako príkazník aj napriek tomu, že nepochybil, uhradil náklady zo svojho. Z právnej úpravy príkaznej zmluvy vyplýva, že príkazník nekoná za seba (pre seba), alebo na svoj účet; vždy koná v záujme a v prospech príkazcu. Okrem toho príkazník nezodpovedá za to, či sa očakávaný výsledok dostaví alebo nie. Tiež, že predmetom záväzku príkazníka nie je i samotné dosiahnutie výsledku z vykonanej činnosti. Riziko, či sa očakávaný výsledok dostaví, znáša totižto príkazca.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktorú špecifikoval. Poukázal na to, že predmetom zmluvy bol záväzok odporcu obstaráť pre navrhovateľa vec, užšie chápané v zmysle zmluvných dojednaní, obstaráť motorové vozidlo. V zmysle čl. II bod 1 v spojení s čl. II bod 4 zmluvy a špecifikáciou vozidla uvedenou v prílohe sa odporca touto zmluvou zaviazal nakúpiť, odhlásiť a doviešť do SR motorové vozidlo M1/N1, typ Volvo XC 90 2.4 D5, zaevidované do premávky v roku 2006 a neskôr, výbava motora 2.4 D5 136KW /185PS/ za obstarávaciu cenu 13.000 eur, suma za obstaranie 1300 eur, výška zálohy 1300 eur, v dobe obstarania 1 mesiac, nefinancované prostredníctvom leasingu. Navrhovateľ sa zaviazal odporcovi zaplatiť za to dohodnutú odplatu. Odporca túto svoju povinnosť nikdy nesplnil. V konaní nepreukázal, že by nakúpil, odhlásil a doviezol do SR vozidlo spĺňajúce vyššie uvedené zmluvné podmienky. Uviedol, že je pravdou a nepopiera to, že s odporcom komunikovali. Odporca po tom, ako mu poskytol zálohu v sume 1300 eur, mu ponúkol rôzne motorové vozidlá, on sa vždy s týmito ponukami odporcu oboznámil, avšak rozhodol sa, že takéto rôzne iné odporcom v rozpore so zmluvou ponúkané vozidlá nechce. Nikdy sa nedohodol s odporcom na zmene obsahu záväzku. Odporca nikdy neprejavil vôľu zmeniť uzatvorenú zmluvu a akákoľvek zmena zmluvy by bola podľa čl. X bod 3 zmluvy relatívne neplatná. Namietal, že z vyjadrenia odporcu ani nie je zrejmé, o akom konkrétnom vozidle v danom prípade v podanom odvolaní hovorí. Navrhnutým a vykonaným dokazovaním nijakým dôkazom nepreukázal, že by niečo zaoakoval, vybavil prefinancovanie, vycestoval, vozidlo osobne skontroloval, overil pôvod a podobne. Takéto skutočnosti síce v podanom odvolaní uvádza, avšak v konaní pred súdom prvého stupňa ich ani neuvádzal a žiadnu nich ani nepreukázal. Už vôbec nepreukázal, že by nejaké vozidlo kúpil a doviezol do SR tak, ako to bolo v zmluve dohodnuté. Ďalej poukázal na to, že odporca na pojednávaní dňa 09.07.2013 potvrdil, že mu ponúkol vozidlo podľa zmluvy o obstaraní veci, avšak išlo o vozidlo, ktoré malo vadu v prevodovke. V tomto smere poukázal na čl. V. bod 4 cit. zmluvy, podľa ktorého obstarávateľ sa zaväzuje oznámiť objednávateľovi telefonicky, SM, mailom písomne, faxom na číslo uvedené v záhlaví zmluvy všetky zjavné závady zistené pracovníkom obstarávateľa pri fyzickej obhliadke obstarávanej veci. Ak po oznámení zjavných väd objednávateľ od tejto zmluvy neodstúpi, obstarávateľ je oprávnený obstaráť dohodnutú vec, a to i napriek zisteným vadám. Uvedené zmluvné dojednanie má vzhľadom na dispozitívny charakter právnych noriem obsiahnutých v Občianskom zákonníku prednosť. Rovnako má tak prednosť vo vzťahu k všeobecnej povinnosti príkazníka postupovať podľa pokynov príkazcu vyjadrenú aj v čl. V bod 1 cit. zmluvy, nakoľko ide o vzťah špeciálneho k všeobecnému pre prípad, ak obstarávateľ obstaráva vec, pri ktorej zistí, že táto vec má vady. Ak potom v zmysle vyššie uvedeného bol odporca toho názoru, že obstaráva pre navrhovateľa dohodnuté motorové vozidlo, a že splnil svoju povinnosť a vadu takéhoto vozidla zmluvne dohodnutým spôsobom navrhovateľovi oznámil, pričom odporca právne relevantným spôsobom od zmluvy neodstúpil, mohol odporca vec obstaráť napriek zisteným vadám, t.j. takéto vadné vozidlo nakúpiť, odhlásiť a doviešť do SR a podľa čl. II bod 3 zmluvy vyzvať navrhovateľa na uzatvorenie kúpnej zmluvy na predmetné vozidlo. Ak tak odporca v dohodnutej dobe jedného kalendárneho mesiaca od podpisu zmluvy neučinil, dostal sa so splnením svojej povinnosti obstaráť motorové vozidlo do omeškania. Pokiaľ ide o obstarávanie iných vozidiel, odporca nepostupoval nikdy podľa jeho pokynov, vždy len reagoval na ponuky odporcu na obstaranie iných motorových vozidiel. Namietal, že pokiaľ odporca v podanom odvolaní uvádza, že

poskytnutá záloha v sume 1300 eur bola použitá na náklady (úhradu) odťahovej služby, pohonné hmoty a vycestovanie do zahraničia v zmysle zmluvy o obstaraní veci, odporca v konaní nepreukázal, že by mu v súvislosti s obstaraním veci podľa zmluvy vznikli nejaké náklady, nepreukázal, na čo boli tieto náklady vynaložené a aká bola ich výška. Ak by nebol daný dôvod na odstúpenie od zmluvy podľa čl. VI bod 4 zmluvy a odstúpenie od zmluvy by bolo potrebné posúdiť podľa čl. VI bod 1 cit. zmluvy, t.j. ak by mu vznikla povinnosť uhradiť odporcovi všetky náklady, ktoré u vznikli pri obstarávaní veci, odporca nepreukázal v konaní pred súdom prvého stupňa existenciu takýchto vynaložených nákladov, ani ich výšku. Pokiaľ ide o odstúpenie od zmluvy uviedol, že v samotnom odstúpení od zmluvy zo dňa 13.10.2012 uviedol, že od zmluvy odstupuje podľa čl. VI bod 4 z dôvodu omeškania odporcu s obstaraním veci v dojednanej dobe obstarania. Ust. čl. VI bod 4 predstavuje zmluvnú úpravu práv a povinností zmluvných strán pre prípad omeškania sa obstarávateľa s obstaraním predmetu obstarania, pričom v takomto prípade mu nárok na úhradu vzniknutých nákladov nevzniká. Súd prvého stupňa správne vyhodnotil skutkový stav veci v tom smere, že odporca vozidlo vymienené v zmluve v dobe obstarania neobstaral, dostal sa so splnením svojej povinnosti do omeškania a navrhovateľ dôvodne odstúpil od zmluvy. Následne správne právne posúdil vec podľa čl. IV bod 4 zmluvy s tým, že odporcovi nárok na úhradu nákladov a škody nevznikol a bol mu povinný vrátiť celú poskytnutú zálohu v sume 1300 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní odporcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z daného titulu si osvojuje dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p.. Na zdôraznenie správnosti len dodáva:

Vykonané dôkazy hodnotí súd podľa ustanovenia § 132 O.s.p., teda podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci. Súdu nemožno uprieť možnosť, aby zhodnotil vykonané dôkazy na základe voľnej úvahy v zmysle ust. § 132 O.s.p., pokiaľ hodnotenie takýchto dôkazov zodpovedá zásadám logického uvažovania. Hodnotením dôkazov sa rozumie myšlienková činnosť súdu, ktorou je k vykonaným dôkazom prisudzovaná hodnota závažnosti /dôležitosť/ pri rozhodnutí, hodnota zákonnosti, hodnota pravdivosti, poprípade hodnota vierohodnosti. Pri hodnotení dôkazov z hľadiska ich závažnosti súd určuje, aký význam majú jednotlivé dôkazy pre jeho rozhodnutie, a či o ne môže oprieť svoje skutkové zistenia. Pri hodnotení dôkazov z hľadiska ich zákonnosti skúma súd, či dôkazy boli získané a vykonané spôsobom zodpovedajúcim zákonu alebo či v tomto smere vykazujú vady. Pri hodnotení dôkazov z hľadiska ich pravdivosti súd prichádza k záveru, ktoré skutočnosti treba považovať za pravdivé /dokázané/ a ktoré nie, a vyhodnotenie dôkazov z hľadiska pravdivosti predpokladá tiež posúdenie vierohodnosti dôkazov.

Súd prvého stupňa v danej veci na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania bol na základe zmluvy zo dňa 13.08.2012 založený občiansko-právny vzťah medzi navrhovateľom ako objednávateľom a odporcom ako obstarávateľom, predmetom ktorej bol záväzok obstarávateľa/ odporcu/ obstaráť pre objednávateľa /navrhovateľa/ hnuiteľnú vec - motorové vozidlo M1/N1 typ Volvo XC90, 2,4 D5 zaevidované prvýkrát do premávky v roku 2006 s motorom 2,4 D5 136KW/185PS za obstarávaciu cenu 13.000 eur do 1 mesiaca od uzatvorenia zmluvy a objednávateľ / navrhovateľ/ sa zaviazal zaplatiť odporcovi odplatu vo výške 1.300 eur, pričom účastníci konania sa výslovne dohodli, že na zmenu zmluvy o obstaraní veci sa vyžaduje písomná forma. Svoje práva a povinnosti si zmluvné strany špecifikovali v zmluve o obstaraní veci zo dňa 13.08.2012 a jednoznačne sa dohodli, že objednávateľ (navrhovateľ) je oprávnený odstúpiť od zmluvy v prípade omeškania s dobou obstarania, alebo v prípade, že predmet obstarania do tej doby nedodá. V takom prípade nevzniká podľa čl. VI bod 4 uvedenej zmluvy obstarávateľovi nárok na náhradu vzniknutých nákladov a škody. Za tejto situácie súd prvého stupňa správne postupoval, ak zo zmluvy o obstaraní veci a prílohy č. 1 k tejto zmluve vyvodil, že odporca mal obstaráť pre navrhovateľa motorové vozidlo presne

dohodnutého typu, zaevidované do premávky v roku 2006, a to do jedného kalendárneho mesiaca od podpisu zmluvy, t.j. do 13.09.2012. Odporca preukázateľne do tejto doby pre navrhovateľa dohodnuté motorové vozidlo neobstaral (ponúkané vozidlo VOLVO X90 D5 bolo do prevádzky zaevidované v roku 2004), preto dôvodne v zmysle čl. VI bod 4 predmetnej zmluvy navrhovateľ dňa 13.10.2012 odstúpil od zmluvy o obstaraní vecí s tým, že podľa citovaného článku odporcovi nárok na úhradu nákladov a škody nevznikli a preto je povinný navrhovateľovi vrátiť celú zálohu v sume 1300 eur. V konaní nebolo preukázané, tak ako správne na to poukázal súd prvého stupňa, že v zmysle čl. X bod 3 došlo medzi účastníkmi k zmene dojednaných zmluvných podmienok, a to písomnou formou. Pokiaľ odporca tvrdil, že sa s navrhovateľom dohodol ústne na predĺžení doby obstarania, túto skutočnosť navrhovateľ poprel, pričom v konečnom dôsledku nedodržanie písomnej formy, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov, spôsobuje neplatnosť takéhoto právneho úkonu. Preto námietky odvolateľa, že do omeškania sa dostal a predmet obstarania nezaobstaral, pretože bol povinný držať sa pokynov navrhovateľa, nemôžu mať vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi patrí náhrada trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci - vyjadrenie odvolaniu zo dňa 02.10.2013, vychádzajúc z hodnoty veci 1300 eur á 64,41 eur + 1x 7,81 eur režijný paušál, 20% DPH zo sumy 72,22 eur = 14,44 eur, spolu 86,66 eur (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. b), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci v platnom znení).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.